

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte

judecători

Ursache Petru

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Țurcan Anatolie

judecând, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, în cauza penală în privința lui

Romanciuc Vasile Simion, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat XXXXX,

Fodorcea Petru Tudor, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 18.09.2015 - 04.05.2016;

2. Instanța de apel: 06.06.2016 - 08.11.2016;

Rejudecare: 18.04.2017 - 13.06.2017;

3. Instanța de recurs: 1) 13.01.2017 - 14.03.2017, dispusă rejudecarea;

2) 15.08.2017 - 19.12.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 04 mai 2016, au fost recunoscuți vinovați și condamnați Romanciuc Vasile Simion și Fodorcea Petru Tudor în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, la câte 2 ani închisoare, fiecare.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită le-a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani, fiecăruia și nu va fi executată dacă condamnații în această perioadă nu vor comite noi infracțiuni, și prin purtare exemplară vor confirma încrederea acordată.

2. Potrivit sentinței menționate s-a constatat, că Romanciuc V. și Fodorcea P., având înțelegere prealabilă împreună, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin spargere au pătruns în depozitul SRL „Vizant- Service” amplasat pe XXXXX, din care pe ascuns au sustras: un cablu electric de la aparatul de sudat, la prețul de 5.000 lei; 7 metri de

cablu electric cu priză la trei faze, la prețul de 1.000 lei; 40 metri de cablu electric din cupru, la prețul de 1.000 lei; un cablu electric din cupru cu priză la trei faze și pedală, la prețul de 1.500 lei; 35 metri de cablu electric din cupru de la macara, la prețul de 3.000 lei; fâșii din cupru cu lungimea de 1,5 m, fiecare, la preț total de 1.500 lei, iar în total au sustras bunuri în sumă de 13.000 lei, cauzând astfel lui Vizitiu Andrei un prejudiciu material considerabil.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpaților Romanciuc V. și Fodorcea P. a fost calificată *de drept* în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal și anume – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșite de două persoane, prin pătrundere în loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Petrușca S. în numele inculpaților, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpații să fie achitați de comiterea infracțiunii imputate, deoarece fapta nu a fost săvârșită de către inculpați și nu s-a constatat existența faptei incriminate.

În argumentarea apelului a fost invocat:

- probele în baza cărora a fost emisă sentința de condamnare nu pot constitui temei pentru învinuirea inculpaților Romanciuc V. și Fodorcea P. în săvârșirea infracțiunii ce li se încredințează, respectiv nu pot constitui temei pentru condamnarea ultimilor;

- la materialele dosarului lipsesc probe ce ar demonstra cu certitudine existența faptei infracțiunii imputate inculpaților;

- organul de urmărire penală, în scopul descoperirii și ridicării a eventualelor urme ale infracțiunii, a mijloacelor materiale de probă, pentru a stabili circumstanțele infracțiunii ori a altor circumstanțe ce au importanță pentru cauză, nu s-a deplasat (imediat după recepționarea plângerii de la Vizitiu Andrei) la fața locului și nu a efectuat cercetarea la fața locului a încăperii (depozitului), ce aparține SRL „Vizant- Service” și a terenului din preajmă, și respectiv - nu a executat careva măsuri, cum ar fi: măsurări, fotografieri, filmări etc., a locurilor de unde ar fi avut loc sustragerea cablurilor electrice, așa după cum prevede art. 118 CPP, în materialele dosarului în genere lipsind respectivul proces-verbal de cercetare la fața locului;

- la materialele dosarului lipsesc probe ce ar confirma cu certitudine că ar fi avut loc, de fapt, furtul din încăperea (depozitul) SRL „Vizant-Service”, așa după cum invocă Vizitiu A., or, de către organul urmăririi penale, nu a fost efectuată cercetarea la fața locului și nu a fost întocmit proces-verbal de cercetare la fața locului prin care s-ar confirma că pretinsul furt ar fi avut loc, nu pot constitui probe (prin care se pretinde confirmarea faptului săvârșirii furtului) nici ordonanța de ridicare din 20.02.2015, nici procesul - verbal de ridicare din 20.02.2015, nici procesul-verbal de examinare a imaginilor video din 10.03.2015, precum și nici ordonanța privind recunoașterea și anexarea corpurilor delictive la cauza penală din 15.06.2015;

- așa-numitele „probe” de săvârșire a furtului, sub formă de fotografii, au fost prezentate organului de urmărire penală de către Vizitiu Andrei, fără ca imaginile din fotografiile în cauză să fi fost, cel puțin, verificate de organul de urmărire penală privitor la timpul efectuării fotografierii (până sau după săvârșirea pretinsului furt) și locul efectuării acestor fotografii (anume în depozitul SRL „Vizant-Service” și terenului din preajmă sau în

alte locuri și încăperi), organul de urmărire penală, procurorul, și respectiv - instanța de judecată bazându-se, în concluziile sale, doar pe spusele lui Vizitiu A.;

- urmează a fi apreciate critic de către instanța de judecată plângerea și declarațiile părții vătămate Vizitiu A., făcute de ultimul în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești;

- deși, instanța de fond a condamnat inculpații pentru săvârșirea pretinsului furt prin pătrundere, careva probe de spargere a ușii și/sau lacătului de la ușa depozitului, inclusiv ranga metalică la care face trimitere partea vătămată sau un eventual proces-verbal de cercetare la fața locului cu fotografiile și/sau filmările respective, ce ar confirma pătrunderea, prin spargere, în depozitul SRL „Vizant- Service”, la materialele dosarului nu au fost anexate, ceea ce denotă cu certitudine faptul, că nu a avut loc nici o pătrundere forțată în încăperea depozitului, așa după cum pretinde partea vătămată;

- declarațiile martorilor acuzării nu pot constitui temei pentru învinuirea, respectiv condamnarea inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate lor, deoarece declarațiile în cauză sânt mincinoase și contradictorii;

- instanța de fond a ignorat argumentele părții apărării privitor la faptul, că declarațiile martorului Ialîi Vladimir sânt mincinoase și contradictorii, și respectiv nu a stabilit când martorul a spus adevărul - în cadrul urmăririi penale, când a accentuat că inculpații au adus metalul ziua, din care motiv acest metal nu putea fi furat, sau în cadrul cercetării judecătorești, când deja îi învinuiește direct pe inculpați în săvârșirea furtului; poate oare încăpea în doi saci, care nu sânt plini tocmai 80 kg de confecții de metal; ținând cont de constituția, statura și dezvoltarea fizică a inculpaților (mici de statură și slăbuți), erau oare ultimii în stare să ducă personal, inclusiv să treacă peste gard (după cum invocă partea vătămată că baza pe teritoriul căreia se află SRL „Vizant-Service” este înconjurată/îngrădită cu gard) saci cu metal, ce cântăreau circa 80 kg;

- referitor la înregistrarea video anexată la dosar urmează de reținut, că partea vătămată, în cadrul cercetării judecătorești, a declarat că: „în aceeași zi când am găsit metalul, am intrat la conducerea întreprinderii, unde am vizionat înregistrări video și am discutat cu o persoană care a primit marfa”, însă martorul Grapin Valentin, vicedirector al SRL „Sofi Larex”, care și reprezintă conducerea întreprinderii, menționează în cadrul cercetării judecătorești că nu a vizionat video la locul de muncă. Prima dată vizionându-l la poliție;

- la fel și martorul Ialîi V. a declarat, că nu a vizionat împreună cu partea vătămată careva înregistrări video de pe cameră, astfel rezultă că depozițiile făcute, la acest capitol, de partea vătămată și martorii acuzării sunt mincinoase și contradictorii, trezind o bănuială rezonabilă privitor la veridicitatea mărturiilor făcute, inclusiv depozițiile prin care sunt aduse învinuiri în adresa inculpaților, precum că sunt anume acelea persoane care ar fi comis furtul;

- ținând cont de mărturiile contradictorii făcute de către partea vătămată Vizitiu A. și martorii acuzării Ialîi V. și Grapin V., instanța de fond nu a constatat care a fost motivul și interesul în primul rând al părții vătămate, de a minți și, respectiv, a învinui, în lipsă totală de careva probe, inculpații în săvârșirea unei infracțiuni, pe care ultimii nu au comis-o;

- referitor la înregistrarea video (recunoscută ca probă de către instanța de fond), s-a constatat că aceasta este cu întreruperi, iar pe video este indicat doar momentul sosirii inculpaților la punctul de primire a metalului, coborârii lor din automobil, apoi urmează o

întrerupere, iar ulterior pe video este înregistrat deja momentul plecării inculpaților de la punctul de primire a metalului, însă pe înregistrarea video nu este filmat cum martorul Ialți V. cântărește sacii cu metal aduși de inculpați, cum același Ialți descarcă sacii pentru a verifica ce fel de metal a fost adus, cum Ialți se achită cu inculpații pentru metalul recepționat, etc.;

- de către instanța de fond nu a fost verificată, ci ignorată în totalmente, versiunea înaintată de partea apărării, precum că partea vătămată Vizitiu A., în calitate de administrator al SRL „Vizant-Service”, are interes în colectarea, păstrarea, comercializarea resturilor și deșeurilor de metale feroase și neferoase. Faptul că partea vătămată, în calitate de administrator al SRL „Vizant-Service”, ar avea interes ascuns pentru a învinui, vădit pe nedrept și în lipsa a careva probe, alte persoane în comiterea pretinsului furt a cablurilor electrice și utilajului, ce reprezintă în sine confecții metalice, ne poate da răspuns, respectiv și confirma copia Extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice pentru SRL „Vizant-Service” (prezentat de Vizitiu Andrei și anexat la materialele dosarului), potrivit căruia, la capitolul obiectul principal de activitate, în punctul 4 este indicat, că unul din genurile de activitate a întreprinderii mai sus numite este inclusiv și colectarea, păstrarea, comercializarea resturilor și deșeurilor de metale feroase, și neferoase;

- la materialele dosarului este anexată ordonanța de restituire a cauzei din 25.06.2015, potrivit căreia procurorul a respins propunerea OUP al IP Ciocana mun. Chișinău de a trimite cauza penală în instanța de judecată, procurorul motivându-și ordonanța de restituire a cauzei prin faptul, că urmărirea penală a fost efectuată superficial, fără a fi stabilite toate circumstanțele cauzei ce ar permite adoptarea unei hotărâri legale și întemeiate, din care motiv a solicitat organului de urmărire penală efectuarea acțiunilor de urmărire penală suplimentare, cum ar fi inclusiv identificarea persoanelor care au adus confecții din metal cu microbuzul cu n/î XXXXX, secvențe cu microbuzul în cauză fiind și pe înregistrarea video anexată la dosar;

- instanța de judecată nefondat și ilegal a ignorat declarațiile inculpaților și martorilor din partea apărării, care confirmă și demonstrează nevinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate;

- în materialele dosarului lipsește, în calitate de corp delict, obiectul infracțiunii - cabluri electrice și/sau alt utilaj, precum și ranga metalică cu care, din spusele părții vătămate ar fi fost forțată ușa/lacătul depozitului, faptul săvârșirii pretinsului furt întemeindu-se doar pe cuvintele părții vătămate Vizitiu A. și a martorului Ialți, declarațiile cărora sunt neadevărate și contradictorii;

- organul de urmărire penală, procurorul, precum și instanța de judecată în cadrul judecării cauzei, au întreprins acțiunii procesuale doar în vederea învinuirii inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate, fără a încerca, cel puțin, să verifice existența circumstanțelor ce i-ar absolvi pe inculpați de la răspunderea penală, nemaivorbind de verificarea însăși a existenței faptei infracțiunii;

- învinuirea inculpaților Romanciuc V. și Fodorcea P. în săvârșirea infracțiunii imputate, precum și însăși faptul existenței faptei infracțiunii, sunt bazate doar pe presupuneri, în materialele dosarului lipsind probe ce ar demonstra direct și cert comiterea de către inculpați a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, precum și a însăși existenței faptei infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută hotărârea atacată.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a statuat, că prima instanță în mod corect a stabilit situația de fapt și vinovăția inculpaților, ținând cont de totalitatea probelor, apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, ce au fost verificate suplimentar în procedura de apel și anume declarațiile date în cadrul primei instanțe de către inculpații Romanciuc V. și Fodorcea P., partea vătămată Vizitiu A., martorii Ialți V., Grapin V., Pencov M., Romanciuc L., Romanciuc I., Proca A., Fodorcea L., Fodorcea T., precum și materialele cauzei penale: plângerea lui Vizitiu A. din 18.02.2015 (f.d. 7-8 v. 1); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 20.02.2015 (f.d. 17-29 v. 1); procesul-verbal de examinare a imaginilor-video (f.d. 30 v. 1); ordonanța privind recunoașterea și anexarea corpurilor delictive la cauza penală (f.d. 32 v. 1). Astfel, instanța de apel a constatat că inculpații au comis infracțiunea imputată lor, ce se încadrează în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

Instanța de apel a apreciat declarațiile părții vătămate, Vizitiu A., din punct de vedere a utilității, veridicității și coroborării lor cu restul probelor pe dosar, drept veridice și pertinente, ce confirmă cu certitudine că metalul adus de inculpați nu este cablu telefonic, dar este din cablu de la aparate de sudat, fiind și câteva bucăți de șină, din cupru.

În viziunea instanței de apel, prima instanță întemeiat a apreciat critic versiunea inculpaților, precum că într-adevăr au dus la punctul de colectare a metalului cabluri adunate în urma lucrărilor efectuate la magazinul „Soiuz”, deoarece nu au fost prezentate probe verosimile ce ar confirma perioada efectuării lucrărilor.

Totodată, instanța de apel a menționat cu privire la declarațiile martorilor apărării Romanciuc L., Romanciuc I., Proca A., Fodorcea L. și Fodorcea T., cu care majoritatea sunt în relații de rudenie cu inculpații, că nu se confirmă cu certitudine că cablurile menționate au fost anume telefonice și au fost luate de la marketul „Soiuz”.

Privitor la pedeapsa stabilită instanța de apel a conchis, că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 75 Cod penal și corect le-a stabilit inculpaților categoria și termenul pedepsei, învederând faptul că infracțiunea săvârșită de către aceștia este mai puțin gravă, nu au recunoscut vina, anterior nu au fost condamnați. Prin urmare, deoarece inculpații sunt la prima abatere, instanța de apel, a considerat justificate concluziile primei instanțe privitor la aplicarea ultimilor a prevederilor art. 90 Cod penal, iar corectarea și reeducarea acestora e posibilă, fără izolarea de societate, astfel încât scopul legii penale va fi atins prin suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare.

Ce ține de argumentele invocate de către apărător, instanța de apel le-a respins, deoarece probele administrate în coroborare cu materialele cauzei au confirmat comiterea de către inculpați a faptei imputate acestora și anume sustragerea bunurilor prin pătrundere în depozitul SRL „Vizant-Service”, cauzând părții vătămate prejudiciu material considerabil.

La fel, instanța de apel a apreciat o parte din argumentele invocate în apel, ca fiind declarative, nefiind stabilit careva viciu fundamental sau încălcări esențiale, iar probele prezentate au fost just apreciate de către prima instanță.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpați și avocatul acestora Petrușca S., invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, prin care au solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi

hotărâri de achitare a inculpaților, din motiv că fapta imputată nu a fost săvârșită de către aceștia, precum și nu s-a constatat existența faptei incriminate lor.

În susținerea poziției sale, recurenții au invocat argumente identice cu cele invocate în apelul declarat, subsidiar, menționând că la examinarea apelului declarat instanțele nu s-au pronunțat asupra motivelor invocate de către partea apărării, fără a le aprecia la justa valoare, ignorând în totalmente argumentele și probele invocate și prezentate de către apărare, prin ce instanțele de fond au comis eroare de drept la adoptarea soluției.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14 martie 2017 a fost admis recursul ordinar declarat de către inculpați și avocatul acestora Petrușca Sergiu, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. Pentru a se pronunța, instanța de recurs, verificând criticile expuse în recursul declarat, în raport cu actele cauzei, a considerat, că acestea sânt întemeiate, deoarece instanța de apel în urma judecării cauzei, în hotărârea s-a nu a analizat toate circumstanțele considerate importante de către partea apărării și nu a oferit răspunsuri la argumentele esențiale invocate de apărător, în ordine de apel.

Instanța de recurs a statuat asupra acestor concluzii în urma analizei hotărârilor judecătorești contestate, în raport cu motivele invocate de apelant în prezenta speță, unde de către partea apărării, atât în cadrul cercetării judecătorești și la etapa susținerilor verbale (f.d. 189-196 v. 1) în prima instanță, cât și în apelul declarat au fost puse pentru discuție în instanța de apel un șir de argumente, specificate și la pct. 3 al prezentei decizii, inclusiv argumente principale ce se referă: la lipsa probelor ce ar confirma existența faptei infracțiunii; neefectuarea cercetării la fața locului și neîntocmirea a careva acte procesuale în acest sens; nu au fost verificate legalitatea și veridicitatea fotografiilor și înregistrării video prezentate ca probă; existența divergențelor în declarațiile părții vătămate Vizitiu A. și a martorilor acuzării Grapin V. și Ialți V.; nu au fost stabilite rezultatele verificării altor persoane, conform ordonanței procurorului, ce au adus confecții de metal cu microbuzul cu n/î XXXXX; lipsa la materialele dosarului a corpurilor delict, obiectul infracțiunii – cabluri electrice ș.a.

În opinia instanței de recurs, invocările ce se referă la argumentele enunțate mai sus, precum și alte argumente menționate la pct. 3 a prezentei decizii constituie fondul apelului și asupra cărora instanța de apel era obligată să se pronunțe motivat, deoarece în viziunea părții apărării, aceste motive ar putea răsturna soluția adoptată de prima instanță și afecta temeinicia acestei hotărâri.

În acest sens, instanța de recurs a subliniat că, din partea descriptivă a sentinței, prima instanță a descris fapta infracțională a enumerat și redat conținutul probelor administrate, însă nu a făcut o analiză a acestora prin prisma argumentelor invocate de către partea apărării în susținerile verbale, limitându-se succint la mențiuni despre respingerea probelor cu martorii solicitați de către partea apărării, pentru a fi audiați în ședință de judecată.

La rândul său și instanța de apel în hotărârea adoptată a enumerat și redat conținutul probelor administrate la caz, preluând concluziile primei instanțe în ce privește declarațiile martorilor audiați la solicitarea părții apărării, iar în ceea ce privește argumentele invocate de către apelant le-a grupat doar, însă fără a fi făcută o analiză sau o argumentare, din care

considerente alegațiile nominalizate sânt respinse sau apreciate ca neîntemeiate, limitându-se cu expunerea unor fraze generale în pct. 44, 46 și în pct. 50 al deciziei. Fraze cu răspunsuri de ordin general și sens similar al celor nominalizate mai sus, regăsindu-se și în pct. 48, 52 și 54 al deciziei instanței de apel.

La cele expuse mai sus, instanța de recurs a relevat jurisprudența Curții Europene, cu considerentele, că în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Însă, analizând partea motivată a sentinței, în prezenta cauză, instanța de recurs a constatat, că hotărârea primei instanțe, nu conține răspunsuri argumentate la criticile de bază invocate în apel, respectiv instanța de apel prin efectul devolutiv al căii de atac urma să dea o apreciere mai amplă aspectelor de fapt și de drept, prin prisma motivelor principale invocate în apel, ceea ce însă nu a fost efectuat în prezenta speță de către instanța de al doilea grad de jurisdicție, iar o simplă reproducere a conținutului probelor administrate la caz, cu respingerea argumentelor invocate cu fraze generale, nu înseamnă că decizia instanței de apel este una argumentată.

În aceiași ordine de idei, instanța de recurs a reiterat că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil, iar potrivit considerentelor CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (*Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznețov și alții c. Rusiei (2007) § 85*).

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017 a fost admis apelul declarat de avocatul Petrușca Sergiu în numele inculpaților Romanciuc Vasile Simion și Fodorcea Petru Tudor, casată sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 04 mai 2016 și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care **Romanciuc Vasile Simion și Fodorcea Petru Tudor** învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) d) Cod penal, au fost achitați, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpați.

10. Pentru a se pronunța, instanța de apel, examinând legalitatea și temeinicia sentinței atacate prin prisma motivelor de apel formulate, audiind participanții la proces, cercetând suplimentar probele administrate de către instanța de fond, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de intima convingere, a constatat că, instanța de fond a stabilit eronat circumstanțele de fapt și de drept, deoarece situația de fapt reținută de instanța de fond nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate incorect, astfel că, eronat i-a recunoscut vinovați pe inculpații Romanciuc Vasile și Fodorcea Petru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că la baza sentinței de condamnare și confirmare a faptelor și vinovăției inculpaților, instanța de fond a examinat probele invocate de către procuror și a pus la baza sentinței de condamnare următoarele probe: declarațiile inculpaților Romanciuc Vasile și Fodorcea Petru, părții vătămate Vizitiu Andrei, martorilor Ialâi Vladimir și Grapin Valentin, plângerea lui Vizitiu Andrei din 18.02.2015, ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 20.02.2015, procesul-verbal de examinare a imaginilor video, ordonanța privind recunoașterea și anexarea corpurilor delictive la cauza penală. De

asemenea, instanța de fond a audiat și martorii apărării Pencov Mihail, Romanciuc Larisa, Fodorcea Lidia, Romanciuc Ion, Proca Angela, Fodorcea Tudor.

Instanța de apel a considerat că prima instanță a încălcat prevederile art. 101 alin. (1), 384 alin. (3), 385 alin. (1) pct. 1-4, 394 alin. (1) pct. 1, 2, 4, 5 ale Codului de procedură penală, deoarece probele nu au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de fond sunt premature și în acest caz, instanța de apel a menționat că, într-o hotărâre este necesar nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestora, și legătura lor cu conținutul altor probe, care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse și prin urmare, modalitatea de motivare a soluției denotă că instanța de fond nu a apreciat probele menționate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Judecând apelul în contextul verificării legalității și temeiniciei hotărârii atacate, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpaților Romanciuc Vasile și Fodorcea Petru în comiterea infracțiunii de furt nu a fost demonstrată, probată prin ansamblul de probe prezentate, analizate prin prisma veridicității, pertinentei, utilității și concludenței lor, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, astfel ajungând la concluzia că infracțiunea de furt nu a fost comisă de inculpați, ceea ce a determinat necesitatea achitării acestora.

Instanța de apel a subliniat că, inculpații Romanciuc Vasile și Fodorcea Petru pe tot parcursul procesului penal, inclusiv în ședința de judecată a Curții de Apel, au respins învinuirea adusă, motivând că nu au săvârșit infracțiunea imputată, nu au sustras careva bunuri de la depozitul SRL „Vizant –Service”, iar versiunea inculpaților nu a fost combătută de partea acuzării prin probele prezentate în sprijinul învinuirii și nici nu au fost prezentate probe pertinente, concludente, utile și veridice, care în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ar dovedi vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii de furt și probe care ar putea fi puse la baza unei decizii de condamnare a inculpaților.

Instanța de apel a reținut că potrivit rechizitoriului, **Romanciuc Vasile se învinuiește că în noaptea de 07.02.2015 spre 08.02.2015, având înțelegere prealabilă și împreună cu Fodorcea Petru Tudor, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin spargere au pătruns în depozitul SRL „Vizant-Service” amplasat pe XXXXX, din care pe ascuns au sustras: un cablu electric de la aparatul de sudat, la prețul de 5 000 lei; 7 m de cablu electric cu priză electrică la trei faze, la prețul de 1 000 lei; 40 m de cablu electric din cupru, la prețul de 1 000 lei; un cablu electric din cupru cu priză la trei faze și pedală, la prețul de 1 500 lei; 35 m de cablu electric din cupru de la macara, la prețul de 3 000 lei; 15 fâșii din cupru cu lungimea de 1,5 m fiecare, la preț total de 1 500 lei. Iar în total, au sustras bunuri în sumă de 13 000 lei, cauzând astfel lui Vizitiu Andrei un prejudiciu material considerabil.**

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în drept de către organul de urmărire penală în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, după semnele calificative - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, acțiuni săvârșite de două persoane, prin pătrundere în loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Potrivit rechizitoriului, **Fodorcea Petru se învinuiește că în noaptea de 07.02.2015 spre 08.02.2015, având înțelegere prealabilă și împreună cu Romanciuc Vasile Simion, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin spargere au pătruns în depozitul SRL „Vizant- Service” amplasat pe XXXXX, din care pe ascuns au sustras: un cablu electric de la aparatul de sudat, la prețul de 5 000 lei; 7 m de cablu electric cu priză electrică la trei faze, la**

prețul de 1 000 lei; 40 m de cablu electric din cupru, la prețul de 1 000 lei; un cablu electric din cupru cu priză la trei faze și pedală, la prețul de 1 500 lei; 35 m de cablu electric din cupru de la macara, la prețul de 3 000 lei; 15 fâșii din cupru cu lungimea de 1,5 m fiecare, la preț total de 1 500 lei. Iar în total, au sustras bunuri în sumă de 13 000 lei, cauzând astfel lui Vizitiu Andrei un prejudiciu material considerabil.

Acțiunile inculpatului Fodorcea Petru au fost încadrate în drept de către organul de urmărire penală în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, după semnele calificative - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, acțiuni săvârșite de două persoane, prin pătrundere în loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Instanța de apel a conchis că vinovăția lui Romanciuc Vasile Simion și Fodorcea Petru Tudor în comiterea infracțiunii de furt nu a fost confirmată în urma cercetării ansamblului de probe prezentate de partea acuzării, or, analizând declarațiile inculpaților Romanciuc Vasile și Fodorcea Petru, a considerat că acestea sunt veridice, consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului penal, atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată. Astfel, fiind audiați în calitate de bănuți (f.d. 45-49, 50-54, vol. I), în calitate de învinuiți (f.d. 84, vol. I), în calitate de inculpați (f.d. 195, vol. I), Romanciuc Vasile și Fodorcea Petru au susținut ferm că activează în calitate de cablatori la întreprinderea „Moldtelecom” SA, și în urma executării lucrărilor, au rămas mai multe rămășițe de cablu telefonic, în volum de circa 40-50 kg, pe care inculpații, cu acordul prealabil a reprezentantului SRL „Consulting Aqua Grup”, Pencov Mihail, l-au luat și l-au dus acasă la Romanciuc Vasile, au curățat de izolare și mai apoi au ars și au topit cablul telefonic, iar a doua zi l-au dus la punctul de primire al metalului de pe strada Uzinelor, mun. Chișinău, unde l-au predat în schimbul unei sume de bani.

Versiunea inculpaților Romanciuc Vasile și Fodorcea Petru este confirmată și coroborează prin certificatul eliberat de administratorul SRL „Consulting Aqua Grup”, Pencov Mihail, potrivit căruia se confirmă cert că Romanciuc Vasile și Fodorcea Petru au lucrat la strămutarea dulapului telefonic (KPOCC) pe adresa str. Alecu Russo, 1, mun. Chișinău, de pe data de 23 ianuarie până la data de 26 ianuarie 2015 (f.d. 161, vol. I), fiind neîntemeiată concluzia instanței de fond precum că în prezentul certificat nu este indicată perioada în care inculpații au efectuat lucrările nominalizate.

La fel, declarațiile inculpaților Romanciuc Vasile și Fodorcea Petru sunt confirmate prin declarațiile martorilor Pencov Mihail, Romanciuc Larisa, Romanciuc Ion, Proca Angela, Fodorcea Lidia, Fodorcea Tudor, astfel că, instanța de apel a considerat că afirmația primei instanțe, precum că toți acești martori au dat declarații false, deoarece sunt persoane apropiate inculpaților nu este întemeiată, or, toți martorii au fost preîntâmpinați de răspundere penală, totodată, declarațiile acestora coroborează cu certificatul eliberat de administratorul SRL „Consulting Aqua Grup”, Pencov Mihail, potrivit căruia ***se confirmă cert că Romanciuc Vasile și Fodorcea Petru au lucrat la strămutarea dulapului telefonic (KPOCC) pe adresa str. Alecu Russo, 1, mun. Chișinău, de pe data de 23 ianuarie până la data de 26 ianuarie 2015*** (f.d. 161, vol. I), cu declarațiile martorului Pencov Mihail, care a confirmat că le-a permis inculpaților să ia resturile de la cabluri, Pencov Mihail nu este persoană cointerесată la caz, fiind în relații de serviciu cu Romanciuc Vasile și Fodorcea Petru.

Astfel, ajungând la concluzia că procurorul nu a prezentat nici o probă care ar combate versiunea inculpaților, dar nici nu a prezentat alte probe care ar dovedi incontestabil vinovăția lor în comiterea faptei încriminate.

Mai mult ca atât, instanța de apel a indicat că, spre deosebire de declarațiile inculpaților, care sunt consecvente și consecutive, în declarațiile părții vătămate Vizitiu Andrei sunt neconcordanțe la diferite etape ale cauzei penale și în acest sens a reținut că, conform demersului depus de Vizitiu Andrei la 10.02.2015, înregistrat la Inspectoratul Poliției Ciocana sub nr. 1612 din **10.02.2015**, a solicitat „*...de a fi trase la răspundere penală persoane necunoscute care în perioada de 07.02.2015-08.02.2015, prin acces liber, de pe teritoriul SA „Conscivil”, din XXXXX au sustras fire electrice din cupru, care aparțin SRL „Vizant-Service...”* (f.d. 12, vol. I).

Ulterior, în plângerea depusă de Vizitiu Andrei la **18.02.2015**, a solicitat „*...de a fi trase la răspundere penală persoane necunoscute care în perioada de 07.02.2015-09.02.2015, au pătruns în depozitul întreprinderii din XXXXX de unde au sustras pe ascuns cabluri electrice...”*. (f.d. 7-8, vol. I).

Astfel, instanța de apel a reținut că inițial Vizitiu Andrei a declarat că furtul cablurilor electrice a avut loc de pe teritoriul depozitului, fără pătrundere în depozit, iar ulterior, peste 8 zile, indică că furtul a avut loc prin pătrundere în depozitul întreprinderii, iar în ședința instanței de apel a confirmat că cablurile electrice au fost furate din afara depozitului, care erau pe perete în afară.

La fel, instanța de apel a menționat că, în cadrul cercetării judecătorești, Vizitiu Andrei a confirmat faptul că chei de la depozitul SRL „Vizant-Service” le deține doar el. Prin urmare, pentru a pătrunde în încăperea depozitului, ușa de la intrare în depozit și /sau lacătul ușii urma să fie forțat și spart, ceea ce, inevitabil, trebuia să lase urme de forțare a ușii și spargere a lacătului de la ușă. La întrebarea pusă lui Vizitiu Andrei dacă în urma săvârșirii pretinsului furt, au rămas careva urme de spargere a ușii și/sau lacătului de la ușă, ultimul a menționat că în afară de faptul că ușa era semideschisă, iar la perete era rezemată o rangă metalică, careva urme de spargere nu erau (f.d. 167, vol. I). Fiind audiat în ședința instanței de apel, partea vătămată, însă indică că *a depistat că ușa este forțată și este rupt lacătul*.

Totodată, instanța de apel a considerat că este întemeiat argumentul apărării, precum că partea vătămată Vizitiu Andrei în declarațiile sale făcute în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești menționează că teritoriul bazei pe care se află și depozitul SRL „Vizant-Service” este păzită cât de paznicii întreprinderii „Conso-Civil”, atât și de mai mulți câini, care latră, astfel încât este lipsită de credibilitate versiunea că spargerea nu ar fi fost auzită de nimeni.

Astfel, instanța de apel a constatat că procurorul nu a prezentat nici o probă care ar demonstra învinuirea adusă prin rechizitoriu, nici o probă care ar confirma faptul că inculpații Romancic Vasile și Fodorcea Petru **ar fi spart și că au pătruns în depozitul SRL „Vizant - Service” amplasat pe XXXXX, și că ar fi sustras pe ascuns: un cablu electric de la aparatul de sudat, la prețul de 5 000 lei; 7 m de cablu electric cu priza electrica la trei faze, la prețul de 1 000 lei; 40 m de cablu electric din cupru, la prețul de 1 000 lei; un cablu electric din cupru cu priză la trei faze și pedală, la prețul de 1500 lei; 35 m de cablu electric din cupru de la macara, la prețul de 3 000 lei; 15 fâșii din cupru cu lungimea de 1,5 m fiecare și că i-ar fi cauzat lui Vizitiu Andrei un prejudiciu material considerabil în mărime de 13000 lei.**

În acest sens, instanța de apel a subliniat că organul de urmărire penală primind plângerea de la Vizitiu Andrei, nu a fost la fața locului să constate faptul spargerii, ruperii lacătului, forțării ușii depozitului, să constate dacă au fost furate cablurile electrice, ce fel de cabluri electrice și de unde, în ce cantitate, și să constate cu certitudine cu-i aparțineau cu drept de proprietate **lui Vizitiu Andrei sau SRL „Vizant- Service”**. Cu atât mai mult că Vizitiu Andrei a declarat organului de urmărire penală precum că el a depistat la un punct de colectare a metalului doi saci cu cabluri electrice arse, precum că ar fi cele furate de la depozitul SRL „Vizant- Service”, amplasat pe XXXXX, însă organul de urmărire penală nu a întreprins nici o măsură procesual penală de ieșire la fața locului, de ridicare și cercetare a celor doi saci cu cabluri arse, dacă era necesar să le recunoască ca corpuri delictive, odată ce acuzarea afirmă că anume acele cabluri electrice au fost furate de către inculpați de la depozitul SRL „Vizant - Service” și dacă era necesar pentru a fi efectuate expertize pentru demonstrarea faptului că anume acele cabluri electrice arse sunt precum că cele furate de la SRL „Vizant - Service” și nu sunt cabluri arse de telefon și de la dulapul telefonic pe care Romanciuc Vasile și Fodorcea Petru le-au acumulat în urma lucrului efectuat la strămutarea dulapului telefonic și schimbarea cablului telefonic la Centrul „Soiuz” pe adresa str. Alecu Russo, 1, mun. Chișinău.

Totodată, instanța de apel a indicat că nu este clară poziția acuzării, care prin ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată din 05.03.2015 (f.d. 39, vol. I) **este recunoscut în calitate de parte vătămată și parte civilă SRL „Vizant - Service”**, iar în ordonanțele de punere sub învinuire din 23.06.2015 a lui Romanciuc Vasile și Fodorcea Petru (f.d. 92-93, f.d. 99-100, Vol. I) și în rechizitoriu (f.d. 130-136, vol. I), inculpații se învinuiesc că ***i-ar fi cauzat persoanei fizice Vizitiu Andrei un prejudiciu material considerabil în mărime de 13000 lei***, care nu a fost recunoscut ca parte vătămată în acest proces penal și de fapt în plângerea depusă, indicându-se că cablul electric furat îi aparține persoanei juridice **SRL „Vizant- Service”**.

Cu referire la proba acuzării cu declarațiile martorului Ialți Vladimir, instanța de apel a considerat că nici de cum nu se confirmă vinovăția inculpaților în furtul anume a cablurilor electrice de la SRL „Vizant - Service”, iar aceste declarații nu pot fi puse la baza unei decizii de condamnare a inculpaților, deoarece acestea sunt niște presupuneri ale acuzării, or, organul de urmărire penală nu a prezentat nici o probă care ar demonstra că de la SRL „Vizant - Service” au fost furate cabluri electrice și de care, că cablurile arse din cei doi saci sunt anume cei furați de la SRL „Vizant- Service” și nu sunt cabluri arse pe care inculpații le-au acumulat în rezultatul schimbului cablurilor la centrul „Soiuz”. Totodată, aceste întăresc declarațiile inculpaților, care de la bun început au recunoscut că ei au dus saci cu cabluri de telefon arse la acel punct de colectare a metalului și au vândut cablurile arse pentru care au primit bani, iar versiunea inculpaților nu a fost combătută, or, aceste dubii în probarea învinuirii nu au fost înlăturate de către partea acuzării nici în prima instanță și nici în instanța de apel.

Instanța de apel a admis și alegația avocatului precum că se atestă o poziție neconsecutivă și în declarațiile martorului Ialți Vladimir, care, fiind audiat în calitate de martor în cadrul urmăririi penale a menționat că ***„...acești doi bărbați au adus metalul pe timp de zi (de obicei metalul sustras se aduce noaptea), de aceea, uitându-mă la ei, careva dubii precum că ei ar fi putut sustras de undeva acest metal, nu au apărut”***, însă în cadrul

cercetării judecătorești, același martor afirmă că „...la băieți fugeau ochii în drum, ca să vadă probabil dacă nu îi vede cineva”.

De asemenea, în cadrul urmăririi penale martorul Ialți Vladimir a declarat că inculpații au adus confecții din metal în doi saci, în cantitate de circa 60-80 kg, iar în cadrul cercetării judecătorești a declarat că inculpații au adus metal în doi saci, care nu erau plini. La fel, martorul Ialți Vladimir, în cadrul urmăririi penale menționează că „...noi cu partea vătămată Vizitiu Andrei am vizionat imaginile de pe camerele noastre de supraveghere video...”, iar în cadrul cercetării judecătorești martorul declară că „...nu m-am uitat împreună cu partea vătămată la careva înregistrări video de pe cameră”.

Instanța de apel a considerat întemeiat argumentul părții apărării precum că urmărirea penală a fost efectuată superficial (sau în general nu au fost efectuate acțiuni de urmărire penală în vederea descoperirii infracțiunii și fixării probelor care ar confirma sau infirma săvârșirea infracțiunii de către inculpați, încălcând prevederile art. 55-56 Cod de procedură penală), astfel nu au fost administrate probe suficiente și în modul cuvenit pentru a demonstra culpabilitatea lui Romanciuc Vasile și Fodorcea Petru. S-a invocat just că organul de urmărire penală, în scopul descoperirii și ridicării a eventualelor urme ale infracțiunii, a mijloacelor materiale de probă pentru a stabili circumstanțele infracțiunii ori a altor circumstanțe care au importanță pentru cauză, nu s-a deplasat imediat după recepționarea plângerii de la Vizitiu Andrei la fața locului și nu a efectuat cercetarea la fața locului a încăperii (depozitului) ce aparține SRL „Vizant-Service” și terenului din preajmă, și respectiv, nu a executat careva măsuri, cum ar fi: măsurări, fotografieri, filmări etc., a locurilor de unde, chipurile, ar fi avut loc sustragerea cablurilor electrice, așa după cum expres prevede art. 118 Cod de procedură penală, în materialele dosarului **în genere lipsind respectivul proces-verbal de cercetare la fața locului.**

Prin urmare, în materialele dosarului lipsesc probe ce ar confirma cu certitudine că într-adevăr ar fi avut loc furtul din încăperea (depozitul) SRL „Vizant - Service” și terenului din preajmă, așa după cum invocă Vizitiu Andrei.

Reieșind din considerente că, de către organul urmăririi penale nu a fost efectuată cercetarea la fața locului și nu a fost întocmit proces-verbal de cercetare la fața locului, prin care s-ar confirma că pretinsul furt ar fi avut loc, nu pot constitui probe (prin care chipurile se confirmă faptul săvârșirii furtului) nici ordonanța de ridicare din 20.02.2015, nici procesul-verbal de ridicare din 20.02.2015, nici procesul-verbal de examinare a imaginilor video din 10.03.2015, precum și nici ordonanța privind recunoașterea și anexarea corpurilor delictive la cauza penală din 15.06.2015.

De asemenea, este întemeiată alegația părții apărării că la materialele dosarului au fost anexate și recunoscute ca probe de către procuror mai multe fotografii prezentate de Vizitiu Andrei în format electronic, făcute de ultimul, chipurile, în depozitul SRL „Vizant - Service” și terenului din preajmă, de pe str. XXXXX (27 buc.) și a sacilor (sacului) din fibre sintetice de culoare albă, în interiorul cărora s-ar fi aflat, chipurile, confecțiile din metal sustrate (2 buc.), dar acestea nu au fost verificate de organul de urmărire penală privitor la timpul efectuării fotografierii (până sau după săvârșirea pretinsului furt) și locul efectuării acestor fotografii (anume în depozitul SRL „Vizant - Service” și terenului din preajmă sau în alte locuri și încăperi), organul de urmărire penală, procurorul, bazându-se, în concluziile sale, doar pe spusele lui Vizitiu Andrei fără a fi verificate.

Cu referire la fotografiile anexate la dosar, instanța de apel a reținut și faptul că conform actelor procedurale mai-sus indicate (ordonanța de ridicare din 20.02.2015, procesul-verbal de ridicare din 20.02.2015, procesul-verbal de examinare a imaginilor video din 10.03.2015 și ordonanța privind recunoașterea și anexarea corpurilor delictive la cauza penală din 15.06.2015), precum și declarațiilor făcute de partea vătămată în cadrul urmăririi penale, rezultă că toate aceste fotografii au fost prezentate de către Vizitiu Andrei în biroul nr. 503 al Inspectoratului de Poliție Ciocana și ridicate, însă organul de urmărire penală nu a verificat dacă fotografiile și înregistrările video corespund cu locul unde a avut loc furtul, nu au verificat dacă fotografiile și înregistrările video au fost efectuate de pe camera de luat vederi instalată pe teritoriul SRL „Sofilarex”, amplasată pe str. Uzinelor, 104, mun. Chișinău sau nu, or aceste înregistrări urma să fie ridicate direct de pe suportul de la camera de luat vederi de la SRL „Sofilarex” și nu de la Vizitiu Andrei.

Astfel, instanța de apel a considerat întemeiat argumentul apărării că toate acestea constituie un motiv în plus pentru a avea dubii rezonabile referitor la faptul unde și când au fost făcute aceste fotografii, motiv pentru care fotografiile anexate la dosar nu pot fi puse la baza deciziei de condamnare în calitate de probe pertinente, concludente și utile.

În aceeași ordine de idei, sunt fundamentate argumentele apărării cu privire la înregistrarea video anexată la dosar, or, partea vătămată în cadrul cercetării judecătorești, a declarat că „.....în aceeași zi când am găsit metalul, am intrat la conducerea întreprinderii (se are în vedere întreprinderea de la punctul de primire a metalului), unde am vizionat înregistrări de la camerele de înregistrări și am discutat cu o persoană care a primit marfa.....”, însă martorul Grapin Valentin, vice-director al SRL „Sofilarex”, și care, respectiv, reprezintă conducerea întreprinderii, menționează în cadrul cercetării judecătorești că „.....Eu nu am vizionat video la locul de muncă. Prima dată l-am vizionat la poliție...”.

Totodată, înregistrarea video, prezentată ca proba acuzării, este cu întreruperi și nu demonstrează direct că inculpații au adus la punctul de primire a metalului anume confecțiile din metal, pretinse a fi sustrase de la SRL „Vizant – Service”, deoarece în imaginea video se arată momentul sosirii inculpaților și a plecării lor, fiind o întrerupere de un minut, iar în înregistrare este fixat că după ce au plecat inculpații a sosit un microbuz de culoare albă, din care au coborât persoane, care de asemenea au predat doi saci de metal.

Instanța de apel a menționat că martorul Ialți Vladimir a declarat despre camera de luat vederi instalată la punctul de primire a metalului, precum și faptul că personal a descărcat sacii aduși de inculpați pentru a verifica ce fel de metal era în saci, iar martorul Grapin Valentin, de asemenea, a relatat că punctul de colectare a metalului, unde este angajat în calitate de vice-director, dispune de înregistrare video, care filmează doar la mișcările oamenilor, iar în caz că sacul cu metal se descarcă - atunci această acțiune, constituind o mișcare, trebuie să fie înregistrată pe camera video.

Instanța de apel a considerat că mijloacele de probă prezentate de procuror, precum: *procesul-verbal de ridicare din 20.02.2015*, unde se indică că a efectuat ridicarea în incinta bir. 503 a IPS Ciocana de la victima Vizitiu Andrei, precum că au fost ridicate de pe un suport electronic de model „Transcend”, au fost ridicate următoarele materiale care au fost copiate în calculatorul de serviciu de model „Acer”: - 27 fotografii în format electronic efectuate pe teritoriul SRL „Vizant – Service” de pe XXXXX; 2 fotografii în format electronic a unor saci din fibre sintetice de culoare albă, în interiorul cărora se află confecții de metal; 3 fotografii în format electronic efectuate de la monitorul unui computer, pe care se observă baza de

colectare a metalului, un automobil și 3 băieți; 2 filmări video în format electronic, precum că sunt efectuate pe teritoriul bazei de colectare a metalului (f.d. 17-29, vol. I) și procesul-verbal de examinare a imaginilor-video din 10.03.2015 (f.d. 30, vol. I), nu pot fi puse la baza unei decizii de condamnarea a inculpaților, deoarece nu constituie mijloace de probă, care ar confirma circumstanțele constatate în cadrul cercetării la fața locului, percheziției corporale, a domiciliului, ridicării obiectelor, documentelor, luării de probe pentru expertiză, prezentării pentru recunoaștere, verificării declarațiilor la fața locului, reconstituirii faptei, efectuării măsurilor speciale de investigații și al altor procedee probatorii. Iar alte probe care ar corobora cu aceste imagini și ar dovedi incontestabil că inculpații anume au furat cablul electric de la SRL „Vizant- Service” și că anume acele cabluri electrice arse duse la punctul de colectare sunt cele furate de la SRL „Vizant-Service” și nu sunt cabluri arse de telefon și de la dulapul telefonic pe care Romanciuc Vasile și Fodorcea Petru le-au acumulat în urma lucrului efectuat la strămutarea dulapului telefonic și schimbarea cablului telefonic la Centrul „Soiuz” pe adresa str. Alecu Russo, 1, mun. Chișinău și ar combate versiunea inculpaților nu au fost prezentate de către partea acuzării.

Mai mult ca atât, instanța de apel a indicat prezența la materialele cauzei penale a ordonanței de restituire a cauzei din 25.06.2015, (f.d. 106, vol. I), potrivit căreia procurorul Renata Anici a respins propunerea OUP al IP Ciocana mun. Chișinău de a trimite cauza penală în instanța de judecată, *procurorul motivându-și ordonanța de restituire a cauzei prin faptul că urmărirea penală a fost efectuată superficial, fără a fi stabilite toate circumstanțele cauzei care ar permite adoptarea unei hotărâri legale și întemeiate, din care motiv a solicitat organului de urmărire penală efectuarea acțiunilor de urmărire penală suplimentare, cum ar fi inclusiv identificarea persoanelor care au adus confecții din metal cu microbuzul cu n/î XXXXX, secvențe cu microbuzul în cauză fiind și pe înregistrarea video anexată la dosar.*

Conform înscrisurilor anexate la materialele dosarului, deși de către organul de urmărire penală a fost stabilită persoana care este posesorul microbuzul cu n/î XXXXX (cet. Barbăroșie Veaceslav, domiciliul: XXXXX), persoana în cauză, sub diferite motive și pretexte invocate de către colaboratorii poliției, nu a fost găsită și audiată, precum nu au fost identificate și audiate și alte persoane care au adus la punctul de primire a metalului confecții din metal, din care motiv - motivele pentru care s-a dispus restituirea cauzei - nu au fost înlăturate, urmărirea penală rămânând la aceiași etapă, până în prezent, fiind efectuată la un nivel superficial, așa după cum invocă însuși procurorul în ordonanța sa de restituire a cauzei din 25.06.2015.

De asemenea, instanța a considerat că organul de urmărire penală nu a prezentat probe la materialele dosarului, lipsește în calitate de corp delict obiectul infracțiunii - cabluri electrice și/sau alt utilaj (chipurile sustrate de la SRL „Vizant - Service”), precum și ranga metalică cu care, chipurile (din spusele părții vătămate) a fost forțată ușa/lacătul depozitului, faptul săvârșirii pretinsului furt întemeindu-se doar pe cuvintele părții vătămate Vizitiu Andrei.

Astfel, instanța de apel a conchis că, în speță, nu a fost demonstrat de către partea acuzării că infracțiunea a fost comisă de inculpați, nu au fost prezentate probe veridice, pertinente și concludente în acest sens, iar instanța de fond nu a luat în considerație insuficiența de probe care ar demonstra culpabilitatea lui Romanciuc Vasile și Fodorcea Petru, nu a examinat obiectiv cauza și a ajuns la concluzia eronată privind vinovăția lui

Romanciuc Vasile și Fodorcea Petru de săvârșirea infracțiunii de furt imputată de partea acuzării.

11. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la 13 iulie 2017, este atacată cu recurs ordinar, la data de 17 iulie 2017, de procuror, care, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală – „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii*”, solicită casarea acesteia, cu adoptarea unei decizii, prin care să fie menținută hotărârea primei instanțe.

În motivarea recursului invocă ilegalitatea hotărârii instanței de apel de achitare a inculpaților, vinovăția căroră, în opinia acuzatorului de stat, este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de organul de urmărire penală și cercetate de prima instanță, care, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, a adoptat o sentință de condamnare a inculpaților, fiind una legală și întemeiată.

Consideră că, instanța de apel în mod greșit a dat apreciere declarațiilor martorilor audiați la solicitarea apărării și inculpaților, care sunt rude apropiate și cointeresați ca inculpații să evite răspunderea penală.

12. Romanciuc Vasile Simion, Fodorcea Petru Tudor și avocatul acestora Petrușca Sergiu au depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de către procuror, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

13. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Colegiul lărgit, analizând decizia atacată, conchide că temeiurile invocate de procurorul recurent, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut cont de procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs, prevăzută în art. 436 Cod de procedură penală, a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, Colegiul remarcă că potrivit normelor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul lărgit consideră, că concluzia instanței de apel privind achitarea lui Romanciuc Vasile Simion și Fodorcea Petru Tudor de sub învinuirea imputată în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpați,

este legală și întemeiată, deoarece la judecarea apelului declarat de avocatul Petrușca Sergiu în numele inculpaților, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și prin prizma art.101 Cod de procedură penală a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, motivându-și soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct.10 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Subsidiar, Colegiul lărgit subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c.Finlandei*).

Colegiul lărgit consideră necesar de a remarca faptul constatat de către instanța de apel, care a concluzionat că, fapta imputată inculpaților Romanciuc Vasile Simion și Fodorcea Petru Tudor nu a fost comisă de aceștia, iar acuzarea de stat nu a prezentat probe pertinente și concludente, care apreciate conform prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală să dovedească faptul, că inculpații au săvârșit infracțiunea de furt a cablurilor, prin spargere și pătrundere în depozitul SRL „Vizant - Service”, amplasat pe str. Industrială, 10, mun. Chișinău, și că i-ar fi cauzat lui Vizitiu Andrei un prejudiciu material considerabil în mărime de 13000 lei, deoarece, potrivit analizei înfăptuite de către instanța de apel, probele administrate de către acuzatorul de stat prezintă doar presupuneri.

Colegiul penal, ține se atragă atenția asupra prevederilor art. 8 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, deoarece acuzarea urmează să prezinte probe care ar confirma vinovăția persoanei de săvârșirea unei culpe, dar nu invers, precum și alin. (3) al normei indicate supra, potrivit căruia concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

În acest sens, Colegiul penal menționează și jurisprudența CtEDO, bazată pe prevederile art. 6 parag.1 al Convenției, care impune, printre altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii unui tribunal să nu pornească de la ideea preconcepută că cel trimis în judecată a comis actul incriminat; **sarcina probei revine acuzării**, iar de situația îndoielnică beneficiază cel acuzat (*in dubio pro reo*). În plus, „acuzarea” este cea care trebuie să-i indice persoanei acuzate faptele ce i se impută, pentru ca, astfel, aceasta să fie în măsură să-și pregătească apărarea în consecință; ea trebuie să ofere suficiente probe care să fundamenteze o eventuală declarație de culpabilitate (*CEDH, 06 decembrie 1988, Berbera, Messegue et Jabardo c/Espagne*).

Referitor la probele relatate de către partea acuzării în recursul declarat (probele prezentate în sprijinul învinuirii), care în opinia acestuia dovedesc incontestabil vinovăția inculpaților Romanciuc Vasile Simion și Fodorcea Petru Tudor de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, Colegiul lărgit menționează că,

instanța de apel s-a expus argumentat asupra acestora, care au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, analizându-le în coroborare cu alte probe și verificarea sursei din care provin probele, astfel că, în hotărârea adoptată a motivat admisibilitatea și inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Prin urmare, Colegiul lărgit consideră necesar de a atrage atenția la pct.5.4 din decizia instanței de apel și anume: „*Colegiul Penal atestă că declarațiile **părții vătămate Vizitiu Andrei** se atestă neconcordanțe la diferite etape ale cauzei penale.*”; „*Colegiul penal reține că chiar de la început Vizitiu Andrei depune plângeri cu conținut diferit contradictoriu...*” (f.d.123, vol. II); „*...inițial Vizitiu Andrei a declarat că furtul cablurilor electrice a avut loc de pe teritoriul depozitului, fără pătrundere în depozit, iar ulterior indică că furtul a avut loc prin pătrundere în depozitul întreprinderii, în ședința instanței de apel a confirmat că cablurile electrice au fost furate din afara depozitului, care erau pe perete în afară.*” (f.d.124, vol. II); „*Cu referire la proba acuzării cu declarațiile **martorului Ialîi Vladimir**..., instanța de apel consideră că nici de cum nu se confirmă vinovăția inculpaților în furtul anume a cablurilor electrice de la SRL „Vizant - Service”, iar aceste declarații nu pot fi puse la baza unei decizii de condamnare a inculpaților deoarece acestea sunt niște presupuneri ale acuzării...*” (f.d.125-126, vol. II); „*...declarațiile inculpaților Romanciuc Vasile și Fodorcea Petru sunt consecutive, consecvente și neschimbate pe tot parcursul procesului penal, și sunt confirmate prin declarațiile **martorilor Pencov Mihail, Romanciuc Larisa, Romanciuc Ion, Proca Angela, Fodorcea Lidia, Fodorcea Tudor**. Colegiul Penal consideră că afirmația primei instanțe precum că toți acești martori au dat declarații false deoarece sunt persoane apropiate inculpaților nu este întemeiată, or, toți martorii au fost preîntâmpinați de răspundere penală, totodată declarațiile acestora coroborează cu certificatul eliberat de administratorul SRL „Consulting Aqua Grup”, Pencov Mihail...” (f.d.123, vol. II)*

Colegiul consideră că sunt neîntemeiate alegațiile acuzatorului de stat în ce privește dezacordul său cu expunerea instanței de apel precum că la etapa urmăririi penale au fost administrate probe cu încălcarea normele procesual penale, or, menționând prevederile art.126, 128, 131 și 93 alin. (2) pct.6) Cod de procedură penală, consideră că fotografiile și înregistrările video au fost administrate cu respectarea procedurii legale, și autenticitatea acestora sunt confirmate atât de partea vătămată Vizitiu cât și de martorul Ialîi Vladimir.

În acest sens, Colegiul subliniază că instanța de apel, notificând dispozițiile art.55-56, art.118, 158, 163 și art. 163 Cod de procedură penală, a considerat că: „*...mijloacele de probă prezentate de procuror nu pot fi puse la baza unei decizii de condamnarea a inculpaților deoarece nu constituie mijloace de probă care ar confirmă circumstanțele constatate în cadrul cercetării la fața locului...*” (f.d.129, vol. II), fiind reținut că: „*...de către organul urmăririi penale nu a fost efectuată cercetarea la fața locului și nu a fost întocmit proces-verbal de cercetare la fața locului, prin care s-ar confirma că pretinsul furtul ar fi avut loc, nu pot constitui probe (prin care chipurile se confirmă faptul săvârșirii furtului) nici ordonanța de ridicare din 20.02.2015, nici procesul-verbal de ridicare din 20.02.2015, nici procesul-verbal de examinare a imaginilor video din 10.03.2015, precum și nici ordonanța privind recunoașterea și anexarea corpurilor delictive la cauza penală din 15.06.2015.*” (f.d.127, vol. II).

Mai mult ca atât, se atrage atenția și la ordonanța de restituire a cauzei din 25.06.2015, anexată la materialele cauzei penale (f.d. 106, vol. I) în care au fost indicate motivele de restituire, însă, după cum s-a constatat de către instanța de apel, acestea nu au fost înlăturate, urmărirea penală rămânând la aceiași etapă, până în prezent, fiind efectuată

la un nivel superficial, așa după cum invocă însuși procurorul în ordonanța sa de restituire a cauzei din 25.06.2015.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins ca inadmisibil.

14. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, în cauza penală în privința lui **Romanciuc Vasile Simion și Fodorcea Petru Tudor.**

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **01 februarie 2018.**

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Alerguș Constantin

Judecător

Țurcan Anatolie